

שר ירושלים ומסורת ישראל

Minister of Jerusalem and Jewish Tradition

בס"ד, ירושלים, י"ט טבת תשפ"ד
31 דצמבר 23

לכבוד
דורית בן יוסף

שלום רב,

הנדון: מענה למכתבך בעניינו של אלעד קציר

אלעד קציר ויתר החטופים והחטופות הם אחינו ואחיותינו, כולנו מרגישים כי חלק מהלב שלנו עדיין שבו בעזה ואנו מתפללים ופועלים להשבתם הביתה במהרה. לצד השמחה על חזרתה לישראל של חנה קציר, אימו של אלעד, יחד עם עוד עשרות חטופים וחטופות, כולנו עדיין כואבים את הימצאותם של יקירנו ברצועת עזה בידי האויב.

בעקבות חילופי מכתבנו, קראתי על אלעד ונחשפתי לאישיותו הייחודית והמיוחדת, על היותו איש של משפחה ודוד אהוב לאחיינים, ועל תרומתו הרבה לאורך השנים לקיבוץ ניר עוז. ראינו ברגשות מעורבים את התיעוד שפרסם ארגון הטרור הגייהאד האסלאמי, ולצד הכאב ראינו בכך גם אות חיים לשלומו של אלעד ועידוד להמשך המאמצים להשבתו הביתה במהרה.

אינני חבר הקבינט המדיני – ביטחוני ולא חבר קבינט המלחמה, אך כחבר ממשלה אני יכול להעיד באופן אישי שהשבת החטופים והחטופות נמצאת בראש סדר העדיפויות של מקבלי ההחלטות בפורומים הביטחוניים ונעשה גם מאמץ מדיני וגם מאמץ צבאי שאלעד ויתר החטופים יחזרו הביתה.

הינך צודקת שאין ניצחון בלי השבת החטופים, והצלחת כל אחד מהם הוא עולם ומלואו, והיטבת להגדיר כי הדבר דומה להכפלת האינסוף ב-129 פעמים. ולא, חלילה, הערך הוא לא פחות, ההיפך, הוא הרבה יותר. אין די מילים או משפטים שיבטאו זאת.

כחבר ממשלה גם עלי מוטלת החובה והאחריות בעניין ואינני מקל בכך ראש כלל וכלל. מבלי לגרוע מכך, כיהודי מאמין אני מתפלל בכל יום להשבת החטופים, וזוכר גם את אלעד בן חנה, בתפילה ש-אחינו פל בית ישראל הנתונים בצרה ובשבגה... המקום נרחם עליהם ויוציאם מצרה לרנחה ומאפלה לאורה.

בכבוד רב,

מאיר פרוש

שר ירושלים ומסורת ישראל

ורד שלום

מאת:
נשלח:
אל:
נושא:

דורית בן-יוסף <dorit.benyosef@gmail.com>
יום רביעי 27 דצמבר 2023 22:19
ורד שלום; שמעון אלבוים
ואם אלעד עדיין לא כאן...

שלום לכם ורד ושמעון היקרים,
אודה לכם אם תעבירו את דברי לכב' השר פרוש.

שלום כב' השר פרוש,

אלעד הוא לא אחי. לא נפגשתי איתו עדיין. ואין דבר שישמח אותי יותר מהידיעה שנוכל להיפגש.
אני יודעת שגם אתה מאד רוצה בכך, בחזרתו של אלעד ו-128 החטופים הנוספים. אין לי ספק.
אבל בשונה ממני – לך יש קול להשפיע.
ואם אלעד עדיין לא כאן – משהו השתבש.

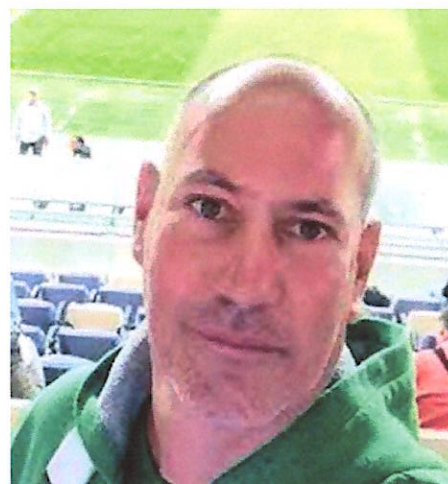
ואם אלעד עדיין לא כאן – הוא שם, בגיהנום החשוך, המפחיד, הקר, המזוהם. אולי מעונה, בטוח סובל בלי טיפול, בלי ציוד הכרחי (מכשיר השמיעה שלו, למשל), בלי חיבוק, בלי ידיעה על גורל משפחתו.

ואם אלעד עדיין לא כאן – כנראה שלא ברור שכל יום, כל דקה, מרחיקה אותו מאיתנו: כאדם בריא בגופו, בריא בנפשו, כאדם חי.
ואם אלעד עדיין לא כאן – אין ולא יהיה ניצחון, למרות הגבורה ומסירות הנפש של חיילים ומפקדים, למרות המחיר הנורא.

ואם אלעד עדיין לא כאן – מהו ערך חיי האדם? המאמץ להציל את האחד שחיינו נתונים על הכף. הצלת עולם ומלואו. מאמץ שצריך להכפיל ב-129. אבל איך מכפילים אינסוף? או שאני טועה והערך הוא פחות בהרבה?

ואם אלעד עדיין לא כאן – תסתכל לו בעיניים. אותו צריך להציל עכשיו. כאילו היה אחיך. בלי שום שיקול אחר. הכל יחכה וייסוג עד שאלעד יחזור.

אלעד ושאר החטופים הם כן אחי. אחינו.
לך הזכות, ועליך האחריות להשיבם.

בברכה,

דורית בן יוסף

טל. 050-8786398, 04-8715233